୨୦-୧-୨୦ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍‌ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ଯଦି ପୂଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହେବାର ଅଛି ତେବେ ନିଜର ପୋତାମେଲ ଅର୍ଥାତ୍ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର ହିସାବକୁ ଦେଖ ଯେ ମୋ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ପାପ କର୍ମ ହେଉ ନାହିଁ ତ, ସତ୍‌କର୍ମର ଖାତା ଜମା ଅଛି ? "

ପ୍ରଶ୍ନ:-ସବୁଠାରୁ ବଡ ପାପ କ'ଣ ?

ଉ□ର:- କାହା ଉପରେ ଖରାପ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବା— ଏହା ସବୁଠାରୁ ବଡ ପାପ । ତୁମେ ପୂଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହେଉଥିବା ସନ୍ତାନମାନେ କାହା ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଖରାପ ଦୃଷ୍ଟି ଅର୍ଥାତ୍ ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିପାରିବ ନାହିଁ । ଯା□ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ମୁଁ କେତେ ସମୟ ଯୋଗରେ ରହୁଛି ? କୌଣସି ପାପ କର୍ମ କରୁ ନାହିଁ ତ ? ଯଦି ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ସାବଧାନ ରୁହ ଯେ ମୋର ଦୃଷ୍ଟି କେବେ ବି କୁଦୃଷ୍ଟି ନ ହେଉ । ବାବା ଯେଉଁ ଶ୍ରୀମତ ଦେଉଛନ୍ତି ତାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପାଳନ କର ।

ଗୀତ:- ମୁଖଡା ଦେଖିଲେ ପ୍ରାଣୀ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ବେହଦର ବାବା ନିଜର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ, ନିଜ ଅର୍ନ୍ତମନକୁ ଦେଖ । ଏକଥା ତ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଜାଣୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ସାରା ଜୀବନ କେତେ ପାପ, କେତେ ପୂଣ୍ୟ କରିଛୁ ? ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ନିଜର କର୍ମର ହିସାବକୁ ଦେଖ— ମୁଁ କେତେ ପାପ ଏବଂ କେତେ ପୂଣ୍ୟ କରିଛି ? କାହାକୁ ନାରାଜ ତ କରି ନାହିଁ ? ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ବୁଝିପାରୁଛନ୍ତି- ମୁଁ ଜୀବନରେ କ'ଣ କ'ଣ କରିଛି ? କେତେ ପାପ କରିଛି, କେତେ ଦାନ-ପୂଣ୍ୟ ଆଦି କରିଛି ? ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଯେତେବେଳେ ତୀର୍ଥଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ଯାଆନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଦାନ-ପୂଣ୍ୟ ଆଦି କରିଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ପାପ କର୍ମ ନ କରିବା ପାଇଁ ବହୁତ ଚେଷ୍ଟା କରିଥା'ନ୍ତି । ତେବେ ବାବା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପଚାରୁଛନ୍ତି ଯେ— ତୁମେ ତୁମ ଜୀବନରେ କେତେ ପାପ, କେତେ ପୂଣ୍ୟ କରିଛ ? ବ□ମାନ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୂଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହେବାକୁ ପଡିବ । ତେଣୁ କୌଣସି ପାପ କର୍ମ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ପାପ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ରହିଛି । ଯଦି କାହା ପ୍ରତି ଖରାପ ଦୃଷ୍ଟି ଯାଉଛି ତେବେ ଏହା ମଧ୍ୟ ପାପ ଅଟେ । ଖରାପ ଦୃଷ୍ଟି ହେଉଛି ହିଁ କାମ ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି । ତାହା ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ଖରାପ । ତେଣୁ ତୁମର କେବେ ବି କାହାପ୍ରତି ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି ରହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ପ୍ରାୟତଃ ସ୍ତ୍ରୀ-ପୁରୁଷଙ୍କ ଭିତରେ ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି ହିଁ ରହିଥାଏ । କେଉଁଠି କେଉଁଠି କୁମାର କୁମାରୀ ମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ । ବ□ମାନ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି ରହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ନଚେତ୍ ତୁମକୁ ମାଙ୍କଡ ବୋଲି ସମ୍ବୋଧନ କରାଯିବ । ନାରଦଙ୍କ ଉଦାହରଣ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ନା । ସିଏ କହିଲେ ମୁଁ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ବରଣ କରି ପାରିବି ! ତେବେ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ କହୁଛ ନା ଆମେ ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ବରଣ କରିବୁ । ନାରୀରୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ, ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବୁ । ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିଜର ମନକୁ ପଚାର— ମୁଁ କେତେ ପୂଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହୋଇଛି ? କିଛି ପାପ କରୁନାହିଁ ତ ? କେତେ ସମୟ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରହୁଛି ?

ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଛ ତେଣୁ ତ ଏଠାରେ ବସିଛ ନା । ଦୁନିଆର ମନୁଷ୍ୟ କ'ଣ ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ଇଏ ବାପଦାଦା ଅଟନ୍ତି । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସନ୍ତାନମାନେ ତ ଜାଣିଛ ଯେ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନର ସମ୍ପ□ ଦେଉଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖରେ ବିନାଶୀ ଧନ ଥାଏ ଯାହାକୁ ସେମାନେ ଦାନ କରିଥା'ନ୍ତି, ତାହା ତ ପଥର ସଦୃଶ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଏହା ହେଲା ଜ୍ଞାନର ରତ୍ନ । ଯେଉଁ ରତ୍ନ କେବଳ ଜ୍ଞାନ ସାଗର ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ହିଁ ଅଛି ଏବଂ ଏହି ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ରତ୍ନ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ଅଟେ । ତେଣୁ ରତ୍ନାକର ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନ ଧାରଣ କରି ପୁଣି ଏହି ରତ୍ନର ଦାନ କରିବାକୁ ହେବ । ଯେତେ ଯିଏ ନେବେ ଏବଂ ଅନ୍ୟକୁ ଦାନ କରିବେ ସିଏ ସେତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବେ । ଏବେ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି— ନିଜକୁ ଦେଖ ଆମେ କେତେ ପାପ କରିଛୁ ? ବ□ମାନ ମୋ ଦ୍ୱାରା କିଛି ପାପ ହେଉ ନାହିଁ ତ ? ଟିକିଏ ମଧ୍ୟ କୁଦୃଷ୍ଟି ନ ହେଉ । ବାବା ଯେଉଁ ଶ୍ରୀମତ ଦେଉଛନ୍ତି ତାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପାଳନ କର, ଏହି ସାବଧାନୀ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯେତେ ବି ମାୟାର ତୋଫାନ ଆସୁ କିନ୍ତୁ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ବିକର୍ମ କର ନାହିଁ । କାହା ପ୍ରତି ଯଦି କୁଦୃଷ୍ଟି ଯାଉଛି ତେବେ ତାଙ୍କ ଆଗରେ ଠିଆ ମଧ୍ୟ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ଚାଲିଯିବା ଉଚିତ୍ । ଜଣାପଡିଯାଏ ଯେ— ଏହାଙ୍କର କୁଦୃଷ୍ଟି ରହିଛି । ଯଦି ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ଏହି ସବୁ କଥାରେ ବହୁତ ସାବଧାନ ରହିବାକୁ ପଡିବ । କୁଦୃଷ୍ଟି ରଖିଲେ ପୁଣି ନିଚ୍ଚ କୂଳରେ

ଜନ୍ମ ନେବାକୁ ପଡିବ । ସେଥିପାଇଁ ବାବା ଯେଉଁ ଶ୍ରୀମତ ଦେଉଛନ୍ତି, ତାହା ପାଳନ କର । ବାବାଙ୍କୁ ତ ସନ୍ତାନମାନେ ହିଁ ଚିହ୍ନିପାରିବେ ନା । ଧରିନିଅ ବାବା କେଉଁଠି ଯାଉଛନ୍ତି ତେବେ କେବଳ ସନ୍ତାନମାନେ ହିଁ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ବାପଦାଦା ଆସିଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ତ ଦେଖୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଇଏ କିଏ ସେମାନେ କ'ଣ ଜାଣି ପାରୁଛନ୍ତି କି? ଯଦି କେହି ପଚାରିବେ ଇଏ କିଏ? ତେବେ କୁହ ଇଏ ବାପଦାଦା ଅଟନ୍ତି । ବ୍ୟାଜ୍ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ରହିବା ଦରକାର । ସମସ୍ତଙ୍କୁ କୁହ, ଶିବବାବା ଆମକୁ ଏହି ଦାଦାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନରତ୍ନର ଦାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ସ୍ପିରିଚୁଆଲ୍ ନଲେଜ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ । ଆତ୍ମିକ ପିତା ଯିଏକି ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା, ସିଏ ଏଠାକୁ ଆସି ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଶିବଭଗବାନୁବାଚ, ଗୀତାରେ କୃଷ୍ଣ ଭଗବାନୁବାଚ ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି ଯାହାକି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମିଥ୍ୟା । ଜ୍ଞାନସାଗର ପତିତ-ପାବନ ଶିବଙ୍କୁ ହିଁ କୁହାଯାଉଛି । ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି ହେଉଛି । ଏହା ହେଲା ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନରତ୍ନ । ସଦ୍‌ଗତିଦାତା ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଏହିସବୁ କଥା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ୍ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସନ୍ତାନମାନେ ବୁଝୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣିଛୁ ଏବଂ ବାବା ମଧ୍ୟ ବୁଝୁଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଜାଣିଛି । ବାବା ତ କହିବେ ନା— ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ମୋର ସନ୍ତାନ, କିନ୍ତୁ ଏକଥା ଜାଣିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯଦି ଭାଗ୍ୟରେ ଥିବ ତେବେ ଆଗକୁ ଯାଇ ଜାଣିପାରିବେ । ଯଦି ବ୍ରହ୍ମାବାବା କେଉଁଠାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି, ତେବେ କେହି କେହି ପଚାରୁଛନ୍ତି ଯେ ଇଏ କିଏ? ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଶୁଦ୍ଧ ଭାବରେ ହିଁ ପଚାରିବେ । ତାଙ୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପେ କୁହ ଯେ ବାପଦାଦା ଅଟନ୍ତି । ବେହଦର ବାବା ନିରାକାର ଅଟନ୍ତି । ସେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାକାରରେ ଆସି ନାହାଁନ୍ତି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି କିପରି ମିଳିବ? ତେଣୁ ଶିବବାବା ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ କରି ବର୍ସା ଦେଉଛନ୍ତି । ଇଏ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ଏବଂ ଆମେ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ ଅଟୁ । ଶିକ୍ଷାଦାତା ଶିକ୍ଷକ ସ୍ୱୟଂ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଆମକୁ ବର୍ସା ମିଳୁଛି । ଏହି ବ୍ରହ୍ମା ମଧ୍ୟ ପଢୁଛନ୍ତି । ଇଏ ବ୍ରାହ୍ମଣରୁ ପୁଣି ଦେବତା ହେବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଏକଥା ବୁଝାଇବା କେତେ ସହଜ । ତୁମେ କାହାକୁ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟାଜ୍ ଉପରେ ବୁଝାଇବା ଭଲ । କୁହ, ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମର ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ତୁମେ ପବିତ୍ର ହୋଇ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆକୁ ଚାଲିଯିବ । ଇଏ ହେଉଛନ୍ତି ପତିତ-ପାବନ ବାବା ନା । ଏବେ ଆମେ ପାବନ ହେବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛୁ । ଯେବେ ବିନାଶର ସମୟ ହୋଇଯିବ ତେବେ ଆମର ପାଠପଢା ପୁରା ହୋଇଯିବ । ଏହି ସବୁ କଥା ବୁଝାଇବା କେତେ ସହଜ । କେହି କେଉଁଠାକୁ ବି ଯିବା- ଆସିବା କରନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ବ୍ୟାଜ୍ ସାଥିରେ ରହିବା ଦରକାର । ଏଇ ବ୍ୟାଜ୍ ସାଥିରେ ପୁଣି ଛୋଟ ପରିଚୟ ପତ୍ର ମଧ୍ୟ ରହିବା ଦରକାର । ସେଥିରେ ଲେଖାଥିବା ଦରକାର ଯେ, ଭାରତରେ ବାବା ଆସି ପୁଣି ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସବୁ ଧର୍ମ ଏହି ମହାଭାରତ ଲଢେଇ ଦ୍ୱାରା କଳ୍ପ ପୂର୍ବ ଭଳି ଡ୍ରାମା ପ୍ଲାନ୍ ଅନୁସାରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବେ । ଏହିଭଳି ପର୍ଚ୍ଚା ୨-୪ ଲକ୍ଷ ଛପାଯାଉ,ଯାହା ଦ୍ୱାରା କାହାକୁ ବି ତୁମେ ପର୍ଚ୍ଚା ଦେଇପାରିବ । ଉପରେ ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ଚିତ୍ର ଥିବ, ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ସେଣ୍ଟରମାନଙ୍କର ଠିକଣା ଥିବ । ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସାରା ଦିନ ସେବାର ଚିନ୍ତନ ଚାଲିବା ଦରକାର ।

ସନ୍ତାନମାନେ ଗୀତ ଶୁଣିଲେ— ସବୁ ଦିନ ନିଜର ପୋତାମେଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ହିସାବ ବାହାର କରିବା ଦରକାର ଯେ, ଆଜି ସାରା ଦିନରେ ମୋର ଅବସ୍ଥା କିପରି ରହିଲା? ବାବା ଏପରି ବହୁତ ମନୁଷ୍ୟ ଦେଖିଛନ୍ତି ଯିଏ ସବୁଦିନ ରାତିରେ ସାରାଦିନର ପୋତାମେଲ୍ ବସି ଲେଖିଥା'ନ୍ତି । ଚେକ୍ କରନ୍ତି— କିଛି ଖରାପ କାମ ତ' କରିନାହିଁ? ସବୁ କଥା ଲେଖିଥା'ନ୍ତି । ଯଦି ଜୀବନ କାହାଣୀ ଭଲ ଲେଖାହୋଇଥିବ ତେବେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପିଢି ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ପଢି ଶିଖିବେ । ଏମିତି ଲେଖିଲାବାଲା ଭଲ ମଣିଷ ହିଁ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ଏମିତି ତ ଏଠାରେ ସମସ୍ତେ ବିକାରୀ । ଏଠାରେ ତ ସେ କଥା ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ନିଜର ପୋତାମେଲ୍ ସବୁଦିନ ଦେଖ । ପୁଣି ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇଦେବା ଦରକାର ତେବେ ଉନ୍ନତି ଭଲ ହେବ ଏବଂ ଡର ମଧ୍ୟ ରହିବ । ସବୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଲେଖିବା ଦରକାର— ଆଜି ଆମର ଖରାପ ଦୃଷ୍ଟି ଗଲା, ଏହା ହେଲା... । ଯିଏ ପରସ୍ପରକୁ ଦୁଃଖ ଦେଇଥା'ନ୍ତି ବାବା ତାଙ୍କୁ ଗାଜୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଅତ୍ୟାଚାରୀ କହିଥା'ନ୍ତି । ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତରର ପାପ ତୁମର ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଅଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମକୁ ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ପାପର ବୋଝକୁ ଓହ୍ଲାଇବାକୁ ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ସବୁଦିନ ଦେଖିବା ଦରକାର ଯେ, ମୁଁ ସାରା ଦିନ ଭିତରେ କେତେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ହୋଇଛି? କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦେବା ଅର୍ଥ ଗାଜୀ ହେବା । ଦୁଃଖ ଦେବା ଦ୍ୱାରା ପାପ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଗାଜୀ ହୋଇ କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦିଅ ନାହିଁ । ନିଜର

ପୁରା ଯା□ କର—ମୁଁ କେତେ ପାପ, କେତେ ପୁଣ୍ୟ କରିଛି ? ତୁମେ ଯାହାଙ୍କ ସହିତ ବି ମିଶୁଛ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି ରାସ୍ତା ବତାଇବାକୁ ହିଁ ହେବ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବହୁତ ସ୍ନେହରେ କୁହ ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କର ଏବଂ ପବିତ୍ର ହୋଇଯାଅ । ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ରହି ପଦ୍ମ ଫୁଲ ସମାନ ପବିତ୍ର ହୁଅ । ଯଦିଓ ତୁମେମାନେ ସଂଗମଯୁଗରେ ଅଛ କିନ୍ତୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଅଟେ ନା । ଏହି ମାୟାବୀ ବିଷୟ ବୈତରଣୀ ନଦୀରେ ରହି କମଳଫୁଲ ସମାନ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ । କମଳପୁଷ୍ପର ବିସ୍ତାର ବହୁତ ହୋଇଥାଏ, ତଥାପି ମଧ୍ୟ ଫୁଲ ପାଣି ଉପରେ ରହିଥାଏ । ଏହି ଫୁଲର ଗୃହସ୍ଥୀ ବହୁତ ବଡ, ବହୁତ ଜିନିଷ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ପଦ୍ମଫୁଲ ତାର ନାଡ, ପତ୍ର, କଢି ଇତ୍ୟାଦି ସହିତ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଉପରେ ରହେ ଏବଂ ତାର ପ୍ରକୃତ ସମ୍ବନ୍ଧ କେବଳ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ସହିତ ଥାଏ ତେଣୁ ଏହାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ) । ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କେବଳ ତୁମ ପାଇଁ, ତୁମେ ବିକାରଠାରୁ ଦୂରେଇ ରୁହ । ଯଦି ଏହି ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ତୁମେ ପବିତ୍ର ରହିବ ତେବେ ତାହା ପୁଣି ଅବିନାଶୀ ହୋଇଯିବ । ତୁମକୁ ବାବା ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନରତ୍ନ ଦେଉଛନ୍ତି । ବାକି ତ ସବୁ ପଥର । ସେମାନେ ତ କେବଳ ଭକ୍ତିର ହିଁ କଥା ଶୁଣାଇଥା'ନ୍ତି । ଜ୍ଞାନରସାଗର ପତିତ-ପାବନ କେବଳ ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି ତେବେ ଏହିଭଳି ବାବାଙ୍କ ସହିତ ତୁମମାନଙ୍କର କେତେ ସ୍ନେହ ରହିବା ଦରକାର । ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ, ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଲଭ୍ ରହିଥାଏ । ବାକି ଆଉ କାହା ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ନାହିଁ । ସାବତ ପୁଅ ସେହିମାନେ ଯିଏକି ବାବାଙ୍କ ମତ ଅନୁସାରେ ପୁରା ଚାଲୁ ନାହାଁନ୍ତି । ରାବଣର ମତ ଅନୁସାରେ ଚାଲୁଛନ୍ତି ତେଣୁ ରାମଙ୍କର ମତ ତ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଅଧାକଳ୍ପ ହେଲେ ରାବଣ ସଂପ୍ରଦାୟ ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରୀ ଦୁନିଆ କୁହାଯାଏ । ବ□ମାନ ତୁମକୁ ଅନ୍ୟ ସବୁ ମତକୁ ଛାଡି ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ମତରେ ଚାଲିବାକୁ ହେବ । ବ□ମାନ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀମାନଙ୍କର ମତ ମିଳୁଛି ତାହା ମଧ୍ୟ ଯା□ କରିବା ଦରକାର ଯେ ଏହି ମତ ଠିକ୍ ନା ଭୁଲ୍ ? ତୁମମାନଙ୍କୁ ଠିକ୍ ଏବଂ ଭୁଲକୁ ବୁଝିବାର ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ବ□ମାନ ମିଳିଛି । ଯେତେବେଳେ ସତ୍ୟପିତା ଆସିବେ ସେତେବେଳେ ହିଁ ଠିକ୍ ଏବଂ ଭୁଲ୍‌ର ଜ୍ଞାନ ଦେବେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ ଅଧାକଳ୍ପ ଏହି ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ଶାସ୍ତ୍ର ଶୁଣିଛ, ବ□ମାନ ମୁଁ ତୁମକୁ ଯାହା ଶୁଣାଉଛି- ଏହା ଠିକ୍ ନା ତାହା ଠିକ୍ ? ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଈଶ୍ୱର ସର୍ବବ୍ୟାପୀ, ମୁଁ କହୁଛି ମୁଁ ତ ତୁମର ପିତା ମୁଁ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ନୁହେଁ । ବ□ମାନ ବିଚାର କର କେଉଁଟି ଠିକ୍ ? ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଯାଉଛି ନା, ଯେତେବେଳେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେବ ସେତେବେଳେ ହିଁ ବୁଝିପାରିବ । ରାବଣ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ତ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି, ତୁମେ ତ ବହୁତ କମ୍ ଅଛ । ତା' ଭିତରେ ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ଅଛ । ଯଦି କୌଣସି କୁଦୃଷ୍ଟି ଅଛି ତେବେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ରାବଣ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର କୁହାଯିବ । ରାମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ସେତେବେଳେ ବୁଝାଯିବ ଯେତେବେଳେ ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପରିବ□ନ ହୋଇ ଦୈବୀଦୃଷ୍ଟି ହୋଇଯିବ । ନିଜର ସ୍ଥିତି ଆଧାରରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜକୁ ବୁଝି ତ ପାରୁଥିବେ ନା । ପ୍ରଥମେ ତ ଜ୍ଞାନ ନ ଥିଲା, ବ□ମାନ ବାବା ଆସି ରାସ୍ତା ବତାଇଲେ । ତେବେ ଦେଖିବା ଦରକାର ଯେ ମୁଁ ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନରତ୍ନର ଦାନ କରୁଛି ? ଭକ୍ତମାନେ ବିନାଶୀଧନ ଦାନ କରୁଛନ୍ତି । ବ□ମାନ ତୁମକୁ ଅବିନାଶୀ ଧନର ଦାନ କରିବାକୁ ହେବ, ବିନାଶୀ ନୁହେଁ । ଯଦି ବିନାଶୀ ଧନ ଅଛି ତେବେ ଅଲୌକିକ ସେବାରେ ଲଗାଇ ଚାଲ । ପତିତମାନଙ୍କୁ ବିନାଶୀ ଧନ ଦାନ କରିଲେ ନିଜେ ପତିତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ବ□ମାନ ତୁମେମାନେ ଜ୍ଞାନର ଧନ ଦାନ କରୁଛ ଏହାର ପ୍ରତିଦାନ ତୁମକୁ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ମିଳିବ । ଏହିସବୁ କଥାକୁ ବୁଝିବାକୁ ହେବ । ବାବା ସର୍ଭିସ୍‌ର ଉପାୟସବୁ ବତାଉଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଦୟା କର । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ଅଛି ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ବ୍ରହ୍ମା ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପନା କରିଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥକୁ କେହି ବୁଝି ନାହାଁନ୍ତି । ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ କହିଦେଇଛନ୍ତି । ତେବେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସେବାର ବହୁତ ଭଲ ସଉକ ରଖିବା ଉଚିତ୍ । ଯେବେ ଅନ୍ୟର କଲ୍ୟାଣ କରିବ ତେବେ ନିଜର ମଧ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ ହେବ । ଦିନକୁ ଦିନ ବାବା ସେବାର ବିଧିକୁ ବହୁତ ସହଜ କରିଚାଲିଛନ୍ତି । ଏହି ତ୍ରିମୂ□ୀର ଚିତ୍ର ତ ବହୁତ ଭଲ ଚିତ୍ର । ଏଥିରେ ଶିବବାବା ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୁଣି ଭାରତରେ ଶହେ ପ୍ରତିଶତ ପବିତ୍ରତା-ସୁଖ-ଶାନ୍ତିର ଦୈବୀରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ବାକି ଅନେକ ଧର୍ମ ଏହି ମହାଭାରତ ଲଢେଇରେ କଳ୍ପ ପୂର୍ବ ପରି ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ଏହିଭଳି ପରିଚୟ ପତ୍ର ଛପାଇ ବା□ିବା ଦରକାର । ବାବା କେତେ ସହଜ ରାସ୍ତା ବତାଉଛନ୍ତି । ପ୍ରଦର୍ଶନୀରେ ମଧ୍ୟ ପରିଚୟ ପତ୍ର ବା□ । ପର୍ଚ୍ଚା ଦ୍ୱାରା ବୁଝାଇବା ବହୁତ ସହଜ । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ତ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । ବ□ମାନ ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ଏକମାତ୍ର ଆଦି ସନାତନ

ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ବାକି କଳ୍ପ ପୂର୍ବଭଳି ଏହା ସବୁ କିଛି ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । କେଉଁଠାକୁ ମଧ୍ୟ ଯାଅ, ପକେଟ୍‌ରେ ପରିଚୟ ପତ୍ର ଏବଂ ବ୍ୟାଜ୍ ସର୍ବଦା ରହିଥାଉ । ଗାୟନ କରାଯାଉଛି— ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଜୀବନମୁକ୍ତି । ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କୁହ, ଇଏ ବାବା, ଇଏ ଦାଦା ଅଟନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିଲେ ଏହି ସତ୍ୟଯୁଗୀ ଦେବତା ପଦ ପାଇବ । ଏବେ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ଏବଂ ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ବିଷ୍ଣୁପୁରୀ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ପୁଣି ଏମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ହେବ । କେତେ ସହଜ କଥା । ତୀର୍ଥ ଆଦିକୁ ମନୁଷ୍ୟ ଯାଉଛନ୍ତି, କେତେ ଧକ୍କା ଖାଉଛନ୍ତି । ଆର୍ଯ୍ୟ ସମାଜୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଟ୍ରେନ୍ ଭ□ ହୋଇ ତୀର୍ଥକୁ ଯାଇଥା'ନ୍ତି । ଏହାକୁ କୁହାଯାଉଛି ଧର୍ମର ଧକ୍କା, ବାସ୍ତବରେ ଏହା ଅଧର୍ମର ଧକ୍କା ଅଟେ । ଧର୍ମରେ ତ ଧକ୍କା ଖାଇବାର ଦରକାର ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ଏବେ ରାଜଯୋଗର ପାଠ ପଢୁଛ । କିନ୍ତୁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମନୁଷ୍ୟ କ'ଣ-କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି ।

ସନ୍ତାନମାନେ ଗୀତରେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣିଲେ ମୁଖଡା ଦେଖଲେ... ଏହି ଜ୍ଞାନ ରୂପୀ ଦର୍ପଣରେ ନିଜର ମୁଖ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର କର୍ମକୁ ଦେଖ ତୁମ ବ୍ୟତୀତ ଏହା ଅନ୍ୟ କେହି ଦେଖିପାରିବେ ନାହିଁ । ଭଗବାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଦେଖାଇ ପାରିବ । ଏହା ହେଉଛି ଜ୍ଞାନର କଥା । ତୁମେ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା, ପାପ ଆତ୍ମାରୁ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହେଉଛ । ଦୁନିଆ ଏହିସବୁ କଥାକୁ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଜାଣି ନାହିଁ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ କିପରି ହେଲେ— ଏକଥା କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ତ ସବୁ ଜାଣିଛ । କାହା ବୁଦ୍ଧିରେ ତୀର ଲାଗିଗଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନକୁ ବୁଝିଗଲେ ତାର ବେଡା ପାରି ହୋଇଯିବ ଅର୍ଥାତ୍ ଜୀବନ ପରିବ□ନ ହୋଇଯିବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ଯଦି ତୁମ ନିକଟରେ ବିନାଶୀ ଧନ ଅଛି ତେବେ ତାକୁ ସଫଳ କରିବା ପାଇଁ ଅଲୌକିକ ସେବାରେ ଲଗାଇବାକୁ ହେବ, ଏବଂ ଅବିନାଶୀ ଧନର ଦାନ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ପଡିବ ।

(୨) ନିଜର ଚାର୍ଟରେ ଦେଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ମୋର ଅବସ୍ଥା କିପରି ଅଛି ? ସାରା ଦିନ ଭିତରେ କୌଣସି ଖରାପ କାମ ହେଉ ନାହିଁ ତ ? ପରସ୍ପରକୁ ଦୁଃଖ ଦେଉ ନାହୁଁ ତ ? କାହା ପ୍ରତି କୁଦୃଷ୍ଟି ଯାଉ ନାହିଁ ତ ?

ବରଦାନ:-ସର୍ବ ସମ୍ପ□କୁ ବାବାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଉଥିବା ସାଧୁ ବା ସଚ୍ଚୋଟ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ସାଧୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସଚ୍ଚୋଟ ତାଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ଯିଏ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ସମ୍ପ□କୁ ବାବାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ବିନା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାନ୍ତି ନାହିଁ । ଯଦି ସମୟ, ବାଣୀ, କର୍ମ, ନିଶ୍ୱାସ ବା ସଂକଳ୍ପକୁ ପରମତ ବା ସଂଗଦୋଷରେ ପଡି ବ୍ୟର୍ଥରେ ନଷ୍ଟ କରୁଛ, ସ୍ୱଚିନ୍ତନ କରିବା ପରିବ□ ପରଚିନ୍ତନ କରୁଛ, ସ୍ୱମାନରେ ରହିବା ପରିବ□ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅଭିମାନରେ ଆସିଯାଉଛ, ଶ୍ରୀମତ ପରିବ□ ମନମତ ଅବସ୍ଥାରେ ଚାଲୁଛ, ତେବେ ତୁମକୁ ସଚ୍ଚୋଟ କୁହାଯିବ ନାହିଁ, କାରଣ ଏହିସବୁ ସମ୍ପ□ ତୁମକୁ ବିଶ୍ୱ କଲ୍ୟାଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମିଳିଛି, ତେଣୁ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇବା ହିଁ ସଚ୍ଚୋଟ ହେବା ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ମାୟା ସହିତ ମୁକାବିଲା କରିବାର ଅଛି ଦୈବୀ ପରିବାର ସହିତ ନୁହେଁ ।

ଅବ୍ୟକ୍ତ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରିବା ପାଇଁ ବିଶେଷ ହୋମ୍ ୱାର୍କ:-

(୨୦) ପ୍ରତି ମୁହୂ□ରେ ନବୀନତାର ଅନୁଭବ କରିବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନୂତନ ଉମଙ୍ଗ ଉଲ୍ଲାସରେ ଆଣ । ଖୁସିରେ ନାଚ ଏବଂ ବାବାଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କର । ମଧୁରତାର ମିଠାଇ ଦ୍ୱାରା ନିଜର ମୁହଁ ମିଠା କରିବା ସହିତ ମଧୁର ବାଣୀ, ମଧୁର ସଂସ୍କାର, ମଧୁର ସ୍ୱଭାବ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ମୁଖ ମିଠା କରାଅ ।